

[Arbejds- og Socialministeren.]

Uger. Og naar jeg nævner dette, vil jeg henvide til, at inden for mange industrielle Virksomheder har vi en Arbejdsløshed paa 2, 3 og 4 pCt., det vil sige, at vi efter min Opfattelse praktisk talt ingen Arbejdsløshed har. Vi maa heller ikke glemme, at Tallene paa de unge i Alderen fra 15 til 25 Aar, der i 30erne udgjorde saadan noget som $\frac{1}{4}$ af Befolkningen, nu er gaaet ned, saaledes at de i Dag kun udgør $\frac{1}{5}$ af Befolkningen.

Et tredie Forhold, som jeg tidligere har nævnt, men som jeg ogsaa vil paapege her, er den Omstændighed, at det offentlige i langt større Udstrækning end før lægger Beslag paa de unges Arbejdskraft. Jeg nævner saadan en Ting som Indkaldelserne til Hæren og til C. B.-Tjenesten, der netop omfatter unge Mennesker i den bedste Alder, og vi har ogsaa Lov til at sige, at de, der indkaldes, faktisk hører til Kærnetropperne af dem, der kan bestille noget, idet de jo har Attest for, at de sundhedsmæssigt er i en fin Stand; af disse unge er der nogle og tredive Tusind, der er indkaldt for Øjeblikket. Dertil kommer, at Politibevogtning m. m. ogsaa har stillet Krav om en ikke ringe Del af den Arbejdskraft, som er til Raadighed.

Derfor er det ikke helt usandsynligt, at vi bliver nødt til at ændre vor Opfattelse af Problemet saaledes, at medens vi i 30erne fortrinsvis var beskæftiget med Opgaver, der gik ud paa at regulere og fordele Arbejdet, kan vi meget let være kommet i en Situation nu, hvor Forholdene praktisk talt er vendt helt om, og det er givet, at naar den Situation forekommer, maa der andre Midler til end dem, vi brugte tidligere. Det er min Opfattelse, at naar vi retter Blikket mod Fremtiden, har vi Lov til at vente en stigende Indførsel af de Raavarer, som er en Forudsætning for øget Beskæftigelse. Allerede nu har man inden for adskillige Fag og Fagomraader naaet en saadan Beskæftigelsesgrad, at der ikke blot er raadet Bod paa Arbejdsløsheden, men endogsaa er ved at være Mangel paa Arbejdskraft.

Endelig maa man ved Bedømmelsen af den fremtidige Beskæftigelsesudvikling tage med i Betragtning det, jeg nævnte før: de omfattende Indkaldelser, som vi ikke havde de foregaaende Aar, og som bidrager til at formindske Udbudet af ung Arbejdskraft.

Naar man sagligt tager disse Forhold i Betragtning, at Antallet af arbejdsfordelte i Løbet af de sidste tre Fjerdingaar er sunket til Halvdelen, at Raavareimporten er sti-

gende og Ledigheden stærkt faldende, at der allerede adskillige Steder hersker Mangel paa Arbejdskraft, og endelig at Ledigheden i København, hvor det største Antal industrielle Virksomheder forefindes, nu er nede paa 10 pCt., saa maa Regeringen være af den Opfattelse, at der ikke foreligger saglig Begrundelse for en Forlængelse af Arbejdsfordelingsloven.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Gustav Pedersen): Jeg vil gerne sige til den højtærede Socialminister, at naar han taler om den store Forskel, der er paa Situationen i 1939—40 og den Situation, der foreligger i Dag, saa er Forskellen dog ikke større, end at vi for Øjeblikket alene inden for en enkelt Arbejdsløshedskasse, nemlig Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse, har stærkt op imod 100 000 ledige. Det er selvfølgelig rigtigt, at i de første Krigsjaar, hvor vi havde de vanskelige Frostforhold, var der en meget høj Arbejdsløshedsprocent, men selv om den Procent, som den højtærede Minister nævner nu, 14,1 ved Udgangen af Februar Maaned, er forholdsvis lav, sammenlignet med den Arbejdsløshedsprocent, vi havde i de haarde Krigsvintre, saa er 14,1 pCt. arbejdsløse jo ikke nogen lille Procent, og det er ikke ensbetydende med, at der ikke er Arbejdskraft paa Markedet. Det betyder i Virkeligheden, at der paa praktisk talt alle Felter er Folk, som ikke kan faa noget at bestille, og jeg tror ikke, at den højtærede Minister vil hævde, at blot en nogenlunde stor Del af disse 14,1 pCt. er Folk, som ikke vil bestille noget, eller som ikke kan bestille noget. Det er altsaa Folk, som der ikke inden for det Felt, hvor de nu engang kan søge Arbejde, er Mulighed for at skaffe Beskæftigelse nogenlunde svarende til deres Uddannelse og deres Kræfter. Det er den faktiske Situation, og det er den, vi maa regne med, og ud fra hvilken vi maa bedømme det foreliggende Lovforslag.

Jeg ved ikke, om jeg hørte rigtigt, men jeg forstod den højtærede Minister saaledes, at han sagde, at der var flest blandt de faglærte Arbejdere paa Arbejdsfordeling, og at det skulde være en Motivering, der talte imod en Forlængelse af Loven. Hvis ikke jeg har hørt forkert, saa forstaar jeg ikke Ministerens Opfattelse, for det maa da først og fremmest være et Forhold, der har Interesse for de faglærte Arbejdere. Man kunde i hvert Fald med nogen Ret sige, at den Arbejder, der ikke har lært et Fag og ikke er fast knyttet til et bestemt Fagomraade, skulde være noget lettere at plante om til et andet Omraade, medens den Arbejder,